

ler. Naar Englænderne vide, at de samme Regler, som de søle sig tilfredsstillede ved, gjælde hos os, endda i en noget skarper Form, tror jeg ogsaa, at de ville være tilfredse i saa Henseende. Siden vi sidst forhandlede denne Sag foregaar der en Bevægelse, der gaar ud paa at søge gennemført et ligefrem Forbud her i Landet mod Fabrication og Handel med Margarin. Jeg kan for saa vidt sympathisere med denne Bevægelse, som jeg tror, den er mere utilstøret end den, man fulgte i Tjor, hvor man søgte at skabe saadanne Hindringer, der i Virkeligheden i Praxis vilde være det samme som et Forbud. Det er jo nu kommen mere aabenlyst frem, at Meningen er den, at laa al Fabrication, Handel og Forbrug deraf ihjel. Nu staar derfor forsaavidt Argumenterne klarere overfor hinanden, denne Vegen Stjul, vi kjendte her i Tjor, behøver man nu ikke at benytte, det dreier sig kun om dette: er der Grund til at foretage direkte eller indirekte Skridt, der standse Forbrug og Fabrication af Magarin? Jeg er ikke istand til at kunne se, at der foreligger saadanne Grunde, tværtimod foreligger der meget stærke Grunde derimod, som forekommer mig at være blevne mere indtrængende, siden vi sidst forhandlede Sagen. At der ikke af Hensyn til Forfalskninger, der kunne sætte vort Renomme i England paa Spil, er Grund til at foretage noget saa aldeles extraordinært noget saa exceptionelt som dette vilde være, forekommer mig i vinfaldende, ligger deri, at jeg ikke veed, at man har kunnet paapege noget Exempel paa, at noget Sligt er foregaaet her. Jeg kjender i det Mindste ingen Exempler derpaa, og det skulde dog næsten være forbaujende, om der ikke skulde være fundet et eneste Exempel, hvis der virkelig var foregaaet Forfalskning. Det skulde ikke forundre mig, om det var sket, men om saa var, vilde et Exempel jo ikke være overbevisende, een Svale gjør jo ingen Sommer. Jeg veed ikke, om den høitærede Indenrigsminister kjender noget Exempel paa Forfalskning af dansk Smør, der er ført til England, jeg kjender det ikke, og det var ikke kjendt i Tjor, da Betænkningen blev skreven, heller ikke senere. Derjom det kunde antages, at den Fare, der vilde være til Stede, hvis det paavistes ved de her til Lands foretagne Undersøgelser, at der virkelig var foretaget Forfalskning eller Forverking mellem Kunstsmør og Natursmør, og overført fra os til England, derjom dette kunde konstateres, vilde det ogsaa kunne faae Betydning for vor Export, men de Undersøgelser, der have fundet Sted — og vi have jo set Indberetning derom i Bladene — have jo Intet

viist i den Henseende. Sidste Efteraar blev der jo foretaget en Undersøgelse i Frederiksberg Jurisdiktion hos over 60 Smørhandlere, og der fandtes ikke et eneste Exempel paa Forfalskning eller Tilfætning af Kunstsmør. Vi mangle altsaa ethvert Exempel paa, at der er foregaaet Sligt, og det er dog det, der skulde gjøre, at der var Noget at risikere, thi der er dog Ingen, der bygger sin Dom paa Andet end det, om der virkelig foreligger noget Exempel derpaa, og der altsaa er Fare for Forfalskning. Det er ikke Tilfældet, og Hensynet til England og det udenlandske Marked kan dog ikke være bestemmende for noget saa Overordentligt, som et saadant Forbud vilde være. Men det er jo ogsaa en Følge deraf, at Hensynet til vort Landbrug og vort Landbrugs Vel og dets Fremtid ikke kan være en Grund dertil. Jeg er overbevist om, at selv om det lykkes at faae et saadant Forbud mod Kunstsmør gennemført, vil Følgen ikke blive nogensohmest Forhøielse i Priserne, og jeg er ligesaa sikker paa, at det heller ikke vil have nogensohmest Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvor vidt de nuværende Smørpriser ville holde sig, ikke den allerfjerneste (En Stemme: Derom er der forskjellige Meninger!). Sa, men man skulde dog for at komme med en saadan Paastand om, at denne Følge vilde indtræde, være i Stand til at give et Bevis, der blot havde en Smule af Sandsynlighedens Præg, men jeg har ikke set, jeg kan gjerne siige nogetsohmest Forsøg paa at give et saadant Bevis. Derimod kunde der tværtimod være en Frygt for det Modsatte. Derjom vi gif ind paa at affjære vort Land fra Deltagelse i al Kunstsmørproduktion og ligeledes affjar os fra at deltage i Englands Forsyning med dette Produkt, vilde den Mulighed ligge ligesaa nær, at vort Land snart kunde komme til haardt at fortryde det. Thi det er jo givet, at samtidig med at Produktionen af ægte Smør er stegen her til Lands i en saa enorm Grad, at den i Løbet af 20 Aar endogsaa har fordoblet sig, og en lignende Udvikling er foregaaet ogsaa i andre Lande, er Forbruget paa det engelske Marked snarere forholdsvis i Aftagende, thi Kunstsmørret trænger jo ind og sluger mere og mere af det engelske Forbrug. Sa, kunde de Herrer forhøde Englænderne at bruge Kunstsmør, vilde det have Noget at betyde, men kunne de ikke det, er Følgen kun den, at Markedet for vort eget Smør bliver mindre og mindre, medens vort Tilbud bliver større og større, og den nationaløkonomiske Slutning synes da at ligge nær,